UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Digesti Novi

Bartolus

Lvgdvni, M.D.LXVII.

Receptatoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96158

Visual Library

2 Preuaricationis cognitio per replicationem fit.
3 Item per accuſationem.
4 Primus accuſator ſi accuſat de puaricatione, ⁊ non conuincit,
hoc reo piudicat, ſi fuit citatus, vt illi iudicio adeſſet.
Sententia lata ꝯ notarium de falſo non preiudicat parti, ſi non
fuit citata.
5 Accuſatore abſoluto de preuaricatione amplius non poterit
ſuper preuaricatione redargui.

1 **PReuaricationis.** No. † qñ accuſator eſt puaricatus in crie publico, crimen eſt publicum: alias eſt priuatum. ¶ Item no. ꝙ ſuper replicatione puari-
2 cationis dꝫ pnunciari. Op. † ſup incidenti non pnunciat, vt. C.
de ord. iud. l. j. hic dr ꝯ: ergo male. Dicit gl. in verbo pnunciatio. Speciale eſt hic, ꝙ ſuper incidenti pnunciat. Tu dic, ꝙ iſta
a non eſt incidens: ſed emergens.[a] Nã op. ad pceſſum. cum. n. me
accuſas, ego excipio non eē pcedendum ſup accuſatione, qꝛ ſuꝫ
abſolutus de eodem crimine. Tu replicas, ꝙ fui abſolutus per
puaricationem: vñ hic diſputabatur, an ſit procedendum, vel
non. Non enim diſputabatur de meritis cauſe, ſꝫ de proceſ-
ſu. Et hic eſt vnus modus quo de puaricatione cognoſcit, ſ. per
3 modum replicationis. ¶ Itē † eſt alius modus, ſ. p accuſationē
hoc mō, tu accuſas me, ego excipio, ꝙ fui abſolutus: tu dicis me
fuiſſe abſolutum p puaricationem, ⁊ vis accuſare primum accu
ſatorem de puaricatione: certe pendente illa accuſatione puaricationis ſuperſedebit ſup iſta accuſatione ſcda. Iſtos duos
4 modos ponit d. gl. hic, que incipit, hoc ſpāle ē. ¶ † Quero, qñ[b]
b primus accuſator accuſat de puaricatione, ⁊ conuincit, vtrum
hoc piudicet reo? Rñ. ꝙ non, niſi ipſe fuerit citatus, vt illi iudicio adeſſet. l. denunciaſſe. §. fi. ff. de adult. Pro hoc opt. faci gl. l.
c cum miles. ſ. ex quib. cau. maio. Pro hoc facit, ꝙ dicimus[c] de
ſnīa lata ꝯ notarium de falſo, ꝙ non piudicat parti, ſi non fuit citata. l. vteris. C. de fi. inſtr. Pro hoc quod no. per Cy. C. qui accuſa. nō poſ. l. j. in vlti. q. facit ēt ꝙ no. per Cyn. in l. j. C. de aduo. diuer. iud. ⁊ per eund. Cy. in l. ſi quis homicidij. C. de accuſ.
5 Quero, † quid ſi primus accuſator de preuaricatione fuit abſo
lutus. Gl. dt indiſtincte, ſi pronunciat non puaricatum ſiue ſup
replicatione, ſiue ſuper accuſatione, de cetero non poterit redar
gui de puaricatione. Ita dt gl. ⁊ nihil allegat. de hoc habes caſum. ſ. de collu. deteg. l. fi. in prin.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Sed emergēs. Uide Cy. ⁊ Bar. in l. ſi quis homicidij. C. de accuſa.
b Alex. ¶ Quero qñ. Quid in aduocato condemnato de puarica
tione, an noceat principali, vt ille defenſiones probent ꝯ principalem, vide Bar. in l. j. in fi. C. de aduo. diuer. iud. vbi dt, ꝙ non, ⁊ in l. cum filius. de verb. obl. plene. ⁊ ita in d. l. j. per Ja. de Are. Cy. ⁊ Bal. in d. l. ſi qs homicidij. C. accuſa. ⁊ ibi etiam quid in aduocato corrupto.
c Alex. ¶ Quod dicimus. Uide Bar. ⁊ Bald. in l. j. de fideiuſ. ⁊ Bar. in l. denūciaſſe. §. fi. ff. de adul. ⁊ tangit Cy. in iſtis locis, qd de ſnīa lata ꝯ falſos teſtes. ⁊ vide in l. Lucius. ſ. de infa. ⁊ Inn. in c. cām. poſt mediuꝫ. qui fil. ſint leg. Idem tꝫ Bal. in l. fi. in vlt. col. C. de fi. inſtr. Sed an ſnīa lata ꝯ aduerſarium faciat fidem ꝯ mandantem, vide Bald. in l. j. in fin. C. quib. res iudi. Et an ſnīa lata pro mandatario, proſit mandanti, vide Dy. in reg. ratihabitionem. de reg. iur. lib. vj. per Bar. in l. adul. §. ſi eo tpe. verſ. ij. facit ad queſt. ff. de adul.

1 Publicum crimen non dr niſi aliqua lege caueatur.
2 Pena Turpilliani eſt quinqꝫ aureorum.
3 Accuſatus ⁊ non proſequens accuſationem qualiter puniat.

a
1 **§. Si ideo quis.** [a] Duob. mo. legit iſte. §. † Nota † ꝙ crimen publicum nō eſt
niſi aliqua lege caueat. facit ad queſt. ſi aliquis accuſat ex aliquo ſtatuto, vtrum dicat accuſatus de crie publ. vel non, de quo
2 dixi in l. j. de pub. iud. † Secundo not. ꝙ pena Turpilliani[b] eſt
b quinqꝫ aureorum. Contra. ff. de cuſto. reo, l. iij. Sol. ibi loquit de
pena ꝯuentionali ꝯ eum, qui reum non exhibuit: hic de eo q deſtitit. Scdo op. C. qui acc. non poſ. l. qui crimen. Sol. Ibi loquit
in eo qui nō comparuit in terio ſtatuto a iudice: hic in eo qui renunciauit expſſe. Item op. C. vt intra certum tps qō cri. ter. l. j.
Sol. ibi loquit in eo, qui paſſus eſt labi tps tacite. Et ideo vt tibi liqueat iſta materia, ita diſtingue, Aut quis non accuſauit, ⁊
nullo mō punit, vt hic, ſm primā lec. fallit in caſib. in quib. tenetur vlciſci mortē defuncti. l. j. de his qui. vt indi. ⁊ l. cū mortē. cū
3 fi. ff. de iure fi. † Aut accuſauit, ⁊ tunc aut expſſe deſtitit non impetrata abolitione, ⁊ punit pena. v. libra. auri, vt hic: aut tacite,
tunc aut patiendo labi tps ſtatutū a iudice, ⁊ punit extraordinarie. l. qui crimen. C. qui acc. non poſ. Aut patiendo tps labi legale, ⁊ tunc punit pena poſita in l. j. C. vt intra cert. tps cri. qſt. ter.
punit ēt qñqꝫ pena conuentionali, d. l. iiij. ff. de cuſt. reo.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Si ideo quis. Adde Bald. in rub. C. qui accu. non poſ.
b Ale. ¶ Pena Turpilliani. De pena accuſantis, ⁊ poſtea deliſtētis, vide late p Bar. in l. j. ff. ad Turpil. §. ſi quis aūt.

De receptatoribus. Tit. xvj.

LEX I.

1 Statuto ſtante ꝙ fugiens añ familiā puniat perinde, ac ſi inuentus fuerit cum armis, ⁊ p armis eſt ſtatutum ꝙ pene duplicent de nocte, an fugienti de nocte pene ſint duplicande.

a
b
1 **PEſſimum genus.** [a] Op. de l. fi. ſ. de arb. So lu. dt glo. Speciale eſt in recipiente abigeū: hic in eo, q recipit alios fures. Uel dic, ꝙ iſtud, pinde, non inducat oīmodā ſimilitudinē[b]. q. d. ſicuti puniī delinquens, ita receptator, non tñ eadē
pena, ꝙ eſt not. Dicit ſtatutum, † ꝙ qui fugerit añ familiaꝫ, puniat perinde ac ſi inuentꝰ fuerit cū armis. ⁊ p armis eſt ſtatutū,
c ꝙ de nocte pene duplicent[c], vtrum huic fugienti de nocte pene
duplicent: Et vr ꝙ non, vt hic, qꝛ dictio, perinde, non refert ad
qualitatē, vt eodē mō puniat: tñ hoc non puto verum, qꝛ iſte dictiones referunt ad oēs qualitates, l. a filio. §. pe. ſ. de alim. leg. Non obſt. hic, qꝛ hoc eſt verum cā tollende prietatis. Simile de dictione, perinde, habes. ff. ad leg. Jul. pec. l. ſacrilegij. § is aūt qui furanti. ⁊ ibi gl. mag. dat multas concord.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Peſſimum genus. Adde Bal. in l. fi. C. de ope. lib. vbi dt, ꝙ recipiēs, vel occultans delatorē, vel bānitum, ne capiat, nō tenet ſoluere p eis. Qñ aūt, ⁊ qualiter puniat receptator delinquentis, vide plene per Flo. in q. ſua, inqui ſitus. in ij. du. Caupo aūt dans bannito ad comedendu, nō tenet. l. Seie. ſ. de fun. inſtr. in §. idem queſijt. Et iſta pena receptatoris eſt canonizata de peni. di. ij. c. aut facta. ⁊ vide que hnr in l. eos. C. de fur. Et quis dicat receptator, vide tex. in l. j. §. quod aūt ait ptor. ſ. de ſer. cor. ⁊ no. in d. l. fi. Adde quod no. in rub. ſ. ne quis eum.
b Pom. ¶ Similitudinē. Et vide ad iſtum tit. Old. conſ. xxxvj.
c Alex. ¶ Pene duplicent. Si ſtatutum dicat, ꝙ pene duplicentur de nocte, vide Bar. in l. hoc genus. ſ. de cond. ⁊ demon. ⁊ in l. j. §. lex Falci. ſ. ad l. Fal. ⁊ in extra. ad reprimendum. in verſi. perinde. ⁊ Ang. in l. ſi finita. §. j. de dam. infec.

1 Qualiter quis teneatur, ſi non accepit latronem.
2 Ignorans an teneatur apprehendere latronem.

1 **§. In pari.** No. † ꝙ in duob. caſibus quis tenet, ſi nō apphendit latronem, cum poſſit, veꝫ ſi accipit pecuniā, vel partē rerum ſurreptarū. Sed quid ſi gratis dimiſerit eum ire: dicit gl. tunc ſecus. iſtam gl. intellige in caſibus in quib. non tenet defendere territorium ſuū, ſm ea q dixi
a in l. ne quid. §. j. de incen. rui. nau. Iteꝫ intellige in eo, qui nullo
mō receptauit: qꝛ tunc ille teneret qui receptauit, per l. j. C. de
his qui latro. ⁊ ſ. pxi. §. In prin. l. dimiſi, vnam[a] q. hic in prin. ha
2 bes, ꝙ receptator, ⁊c. quero † an hoc ſit verum[b] in ſciente, ⁊ igno
b rante: Dicit gl. in l. ſciente tm̄, ꝙ gl. no. ⁊ pro ea eſt caſus in l. iij.
§. non tm̄. ſ. de incen. rui. nau. ⁊ ff. de pe. l. Metrodoruꝫ. Sꝫ qua
c liter pbabit[c], quod receptator hoc ſciuit: Dicit gl. ꝙ hoc probabitur ſi eſt notorium per ꝯtam. quod tene menti pro ſtatutis loquentibus de receptantibus exbannitos.

ADDITIONES.

a Alex. ¶ Intellige in eo. Uide Bar. in l. oēs. C. de agr. ⁊ cenſi. li. xj. ⁊ in l. j. ff. de colleg. illi. ⁊ l. j. §. ij. de incen. rui. naut. ⁊ in l. Metrodorum. ff. de pe. ⁊ Bal. in l. data opera. C. qui acc. non poſ. ⁊ Ange. in l. j. C. de Nili agge. non rump. ⁊ doc. in c. quicunqꝫ. de her. lib. vj. ⁊ p Bar. in l. vnic. C. de lito. ⁊ iti. cuſt. li. xij. ⁊ Bal. in l. ij. de his qui lat. ⁊ in l. quicunqꝫ. C. de ſer. fug. Adde ꝙ ſtatutū puniens receptatorem incendiarij, vel fugitiui, non hꝫ locuꝫ in receptatore ignorante, vt ēt voluit Ro. conſi. cccclxxiij.
b Pom. Quero an hoc ſit verum. Uide Soc. conſ. clxij. ibi limitat etiam in eo, qui coacte recepiſſet, ⁊ ſine culpa.
c ¶ Sed qualiter pbabit. Uide Alex. conſ. cxv. col. vlti. volu. iiij. ⁊ Fely. in c. ij. in princ. de excep. ⁊ Bar. in l. omnes. C. de agri. ⁊ cenſi. lib. xi. ⁊ Barb. conſ. xlvj. vol. ij. ⁊ Fely. in c. cuꝫ contingat. in ver. ⁊ quo ad incurrendum. de reſcr. ⁊ Bal. conſ. lxj. in v. parte. Barb. in c. cum viceſimum. ⁊ ibi Fely. in j. notab. de offi. deleg. ⁊ Are. conſ. cxxj. Ro. cccclxxij. vbi dicit, quod conſtitutio puniens dantem incendiario conſilium fugam tentandi, dꝫ intelligi de ſciente, ⁊ Bar. etiam in l. quemadmodum. C. de agr. ⁊ cen ſi. lib. xj. ⁊ Nellum in tractatu bannitorum, in tertia parte ij. prin. queſtionis, ⁊ trib. ſeq.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

LEX II.

1 ☞ Statutũ puniens receptantem bannitum an puniat cum qui recepit bannitum agnatum.

EOs apud. Aduerte dicit ſtatutum, qui receptauerit exbannitũ, puniatur
a in certa quantitate an habeat locum[a] in receptãte ex bannitum agnatum, vel cognatum ſuũ: Et hic vr̃ ꝙ non. Videte dñi, ſi quidem exbannitus eſt talis, qui põt impune occidi ex forma ſtatuti, tunc dr̃ hoſtis ciuitatis: ⁊ ſicut ꝑdit eũ
b ciuitas, ita eum agnati ⁊ cognati † ꝑdunt. l. poſtliminium. §. filius. ff. de cap. facit ꝙ dixi in l. ſi adulterium cum inceſtu. §. liberto. j. de adult. ꝙ ſi non põt impune occidi, ⁊ ſic non eſt hoſtis ciuitatis, tunc ſi quidem ꝑ ſtatutũ eſt determinata pena certa, illa pena eẽt imponenda. Nec ob. iſta lex, qui hic loquit̃ de iure cõi, quo non eſt limitata certa pena: tñ iudex ſi vellet vti arbitrio per legem ſibi conceſſo, ſcḋm legem, quid ergo. §. pena grauior. ff. de his qui no. infa. cã cognita poſſet penã minuere.

ADDITIO.

a Alex. ¶ An habeat locũ. An ſtatutum puniens recipientẽ bannitũ, habeat locum in receptante agnatum vel cognatũ: Bal. in c. j. §. conuenticula. de pa. iur. fir. ⁊ idem ꝙ Bar. hic, addit iſtud fallere, vz. ꝙ recipiens cognatum bannitũ, non tenet̃ pena de receptante cognatum violatorẽ pacis: q2 tunc eis nõ indulget̃, niſi ꝑ ignorantiã receptarent, ⁊ ibi oĩno videas. Adde Pau. de Caſ. eius conſ. ccxcviij. vbi tz ꝙ ſi aliqui in cap. pacis faciant capitula, ꝙ non debeat vna pars dare auxilium inimicis alterius ꝑtis, ꝙ non dꝫ intelligi de cõiunctis: q2 illis poſſit impartiri auxilium, non obſtante ꝙ ſint inimici alterius ꝑtis, alle. no. hic. Item hanc penam in vxore recipiente virũ bannitum, que impune poterit, arg. l. ſi cũ dotẽ. §. ſinaũt in ſeuiſſimo. ff. ſol. ma. ⁊ in l. j. de repu. ⁊ c. inter alia. de ſent. excom. Et ita tz Spe. de do. inter vir. ⁊ vx. §. ſi. Itẽ fallit, ſi talis bannitus infert violentiã receptatori, vt eum receptaret, vt no. Bal. ꝑ illũ tex. in l. in delictis. circa priñ. de nox. ⁊ ibi ſequit̃ Lu. in l. j. §. in eo, qui. ad Syl. de queſt. de qua hic ꝑ Bart. etiam vide Imo. in l. ſi. j. de pub. iu. ⁊ dixit Cy. ⁊ Bal. in l. j. C. de his qui lat. ꝙ minor pena imponit̃ receptanti primum, vel patronũ, q̃ ſi alias non eẽt coniuncta perſona, quod no. Et adde, ꝙ ꝯ deciſ. Bart. hic facit, quod no. Archi. in c. ij. de deli. puerorum.

De furibus balnearijs. Tit. xvij.

LEX I.

1 ☞ Lex qñ dicit aliquid fieri extra ordinem, intelligitur officio iudicis. Iudex ex officio poteſt inquirere contra fures nocturnos, ⁊ balnearios.

FVres nocturni. Hic habes duplicem literã, vno mõ ex ordinem audiendi ſunt, hoc eſt, per
1 officium iudi. Scitis tñ, ꝙ vbi lex dt ex ordinem, intelligit̃ iudicis officio. l. ſi cui legatũ. iuncta gl. ibi, in verb. ex ordinẽ. ff. de ꝯdi. ⁊ dem. Et ſcḋm hoc habes, ꝙ ꝯ fures nocturnos, ⁊ balnearios, põt iudex inquirere ex ſuo officio. ¶ Uenio ad l. ij. dr̃ hic, ꝙ remittitur ad ius ordinarium, quid eſt hoc dictum. Dicit gl. j. ad actionẽ ciuilem, vt puniat in duplum, vel in quadruplum. Sꝫ an grauius puniat̃ criĩaliter: Gl. dt ꝙ ſic. l. ſi. ff. de priua. deli. Tu dic plene, vt dixi in l. capitalium. §. famoſos. j. de pe.

De effractoribus & expilatoribus. Tit. xviij.

LEX I.

1 ☞ Pena qñ non eſt limitata a iure, remanet imponenda officio iudicis, ⁊ ſi alias imponant̃ plures pene alternatiue, cuius ſit electio. nu. 2.

DE ijs. §. Expilatores.
a [a] No. text. ibi, idcirco, ⁊c. † ꝙ qñ pena non eſt li-
1 mitata a iure, remanet imponenda officio iudi-
b cis. [b] ꝙ tene menti. ¶ Op. ꝙ nullus ſit improbior fur, q̃ raptor, vt Inſt. vi bo. rap. in princ. ⁊ l. ſi te. C. ex qui. cau. infa. irrog. Sol. fateor, ⁊ debetis ſcire, ꝙ quidã eſt fur imꝓbus, vt ſimplex fur. Quidã eſt improbior fur, vt ille qui expilat hr̃ditatem, vt hic. Quidã ſunt improbiſſimi, vt
2 raptores, vt l. ꝯtra. Quero, qñ † lex imponit plures penas alternatiue, cuius dꝫ eẽt electio: tex. hic vr̃ dicere, ꝙ ſit electio iudi-
c cis. [c] Contrarium vr̃ tenere gl. in l. quicunqꝫ. C. de ſer. fug. Cy. variat. Nam aliud dicit in d. l. quicunqꝫ. ⁊ aliud in l. ſi fugitiui. eod. ti.

Tu vero dic ſic. Qñqꝫ verba legis ſunt directa ad iudicẽ, qñqꝫ ſunt directa ad reum, qñqꝫ ſunt ſimpliciter ꝓlata. Si ſunt directa ad iudicem. tunc eſt electio iudicis, hic eſt tex. in d. l. ſi fugi-
d tiui. [d] C. de ſer. fug. Nam text. dicit, aut pede amputato debilitent̃, aut alia pena efficiant̃, ⁊c. ⁊ ſic verba referunt̃ ad iudicẽ. Si vero referunt ad reũ, tunc rei eſt electio, d. l. quicunqꝫ. ibi. reddat. ⁊ ſic referi ad reum. Aut ſunt verba ſimpliciter ꝓlata, ⁊ tũc dubito. Nam hec lex vr̃ velle, quod ſit electio iudicis: tñ cũ cãe
e cognitione dicit debere eligi. In dubio [e] putarem eẽ electionẽ rei. arg. l. interpretatione. j. de pe. Similem diſtinc. facit glo. in verb. vendicare. l. Lucio. ff. de leg. ij.

ADDITIONES.

a Ale. ¶ Expilatores. Uide que dixi poſt Bar. in l. in cos. j. d cuſto. reo. Et adde, ꝙ exiens de carcere aĩo redeundi, non dr̃ fractor, ſcḋm Bal. in l. j. C. de ſer. fug. ꝙ no. ꝑ retentis in palatio, qui recedunt, ⁊ ſtatim redeunt, ꝙ non incidunt in penam, ⁊ vide de iſta materia aut. ſi captiui. C. de epiſ. ⁊ cle. Adde Ro. ꝯſ. cxciij. de recedente de palatio ⁊ reuertente.

b Pom. ¶ Officio iudicis. Uide circa hoc Alex. pulchre loquẽtem conſ. cxj. vol. j. ⁊ Alex. conſ. xxxv. col. ſi. ad ſi. eo. vol.

c Alex. ¶ Electio iudicis. Et vide in d. l. quicunqꝫ. ⁊ ibi ẽt Bal. ⁊ vide Bal. in l. ſi fugitiui. C. de ſer. fug. Et limita vt no. ꝑ Bal. in l. cunctos populos. C. de ſum. trin.

d Pom. ¶ Tex. in l. ſi fugitiui. hoc tñ limita, vt per Ang. in add. ad Ang. in trac. maleficiorũ, in gl. in verb. quas non ſoluerit. pro quo facit gl. in c. ſicut. de homic.

e Clau. de Seyſ. ¶ In dubio. Contrarium tz Panor. in c. inter ceteras. de reſcr. vbi etiam aliter limitat predicta.

De crimine expilate hereditatis. Tit. xix.

LEX I.

1 ☞ Hereditatis expilate pro crimine inducta eſt etiam actio ciuilis in factum.

a **S**I quis. Quero, que eſt pena[a] expilãtis
1 hereditatem: † Habuiſtis in l. j. §. expilatores. ff. tit. j. ¶ Quero, vtrum pro iſto crimine ſit inducta aliqua actio ciuilis: Gl. hic dubitat. Ueritas eſt, ꝙ ſic ſaltem actio in factũ, vt plene no. in l. ſi. C. eo.

ADDITIO.

a Alexã. ¶ Pena. Qñ ꝯmittit̃ pena expilate hereditatis, ⁊ tale crimen, an añ hereditatem aditam, vel poſtea: ⁊ an concurrat cum alio remedio, vide in l. iij. ⁊ ibi Bald. C. famil. erciſ. Et ad materiam huius l. an ſtatutum loquens de furto habeat locum in crimine expilate hereditatis. Adde no. in l. de his. C. d furt. vide Bar. ⁊ Ro. qui ponunt hoc in l. gerit. de acq. here.

LEX II.

SI expilate. Iſtam legẽ proſequere, vt in gl.

LEX IIII.

a **R**Es hereditarias. Opp. ꝙ geſta[a] cũ vno ex heredibus, non proſunt, nec nocent alteri, l. vlti. C. qui. res iud. non nocet. ⁊ l. ſepe. ff. de re iudi. Dicit gl. verum eſt, ꝙ alijs prodeſt quo ad preſumptionem non ꝙ habeat̃ pro plena probatione, ⁊ aſſignat mirabilem rõnem. Sicut. n. ꝑducenti tibi teſtes non ꝓdeſſent, niſi per te fuiſſent ꝑducti aduerſario pñte, ita alia acta non pñt alij ꝓdeſſe. Alij dñt, ꝙ prodeſt quo ad plenam ꝓbationem: quod poſſet eẽ verum, ſi poneres iſtam cãm eſſe talem ꝙ pro parte expediri non põt: tunc. n. quilibet ſocius poſſet inſolidum rem in iudicium deducere. l. ſi cões. ff. de neg. ge. ⁊ l. ſi cum vno ex dñis. ff. ſi ex noxa. cã aga. ⁊ l. heredes. §. ſi vnus. ff. fami. erciſ. merito facta ꝑ vnum heredẽ alij cohr̃di ꝓdeſſent: q2 ſaltem in hoc hꝫ mandatum a lege.

ADDITIO.

a Alex. ¶ Quod geſta. Tene menti, qũo intelligat̃ quod geſta cũ vno ex hr̃dibus non noceant, nec ꝓſint alteri, vide Bart. in l. j. C. quib. res iu. non noc. ⁊ Bal. in l. ij. in prin. in j. col. C. eo. titu.

LEX VI.

1 ☞ Scientia occidentis bannitum non dꝫ attendi.

SI rem hereditariam. No. bonũ cãũ. Nota tex. ibi, ⁊ nihil mutat, ⁊c. facit ad queſt. ego interfeci exbannitum, quem poteraꝫ occidere impune, an debeat diſtingui vtrũ ego ſciuerim, vel non: Certe nõ. Nã ſcien-
1 tia mea non dꝫ attendi. † Dixi in l. inter oẽs. §. recte. ff. de furt.

De

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN